

sona magis confidere, quam de alia, etsi utraque æqualis videatur.

ASSERTIO CCLVI.

Mutuam damus, recepturi non eandem rem, quam dedimus, sed aliam ejusdem generis, alioquin aut Commodatum erit, aut Depositi, aut aliud genus contractus, prout contrahentes voluerint, hoc est Precarium, pignoris datio, aut locatio; sed & si rem alterius generis accipiamus, Mutuum non erit, sed contractus innominatus do ut des.

ASSERTIO CCLVII.

Mutuam unicuique esse, quod re contrahitur, & ita demum si de meo tuum fiat, non aliàs; facilius tamen doctrinæ gratiâ probari posse, Mutuum quoddam civile esse, quod contrahitur, cum spe futuræ numerationis non acceptum accepisse fatemur; quo casu non ex chirographo obligatio oritur, ut Bartolus existimavit, sed potius ex Mutuo, quia creditur numerationem præcessisse, sic ut etiam ante biennium actionem habeat creditor, quicquid alii repugnet.

TABULA MATERIARUM,

Quæ in præfatis 260. Assertionibus explicantur, & quarum veriores resolutiones traduntur.

DE Substitut. in genere, & de Vulgari substitutione, assert. 24. De Pupillari substitutione, assert. 30. De Exemplari substitutione, assert. 15. De Compendiosa substitutione, assert. 12. De substitutione Reciproca, quam & Breviloquam appellant Doctores. assert. 4. De liberis, & posthumis hæredibus instituendis, vel exhæredandis, item & de præteritione eorum, de consilio Galli Aquilii circa nepotes, & de lege Velleia. assert. 30. De inofficioso testamento. assert. 11. De acquirenda vel omittenda hæreditate. assert. 18. De conditionibus, & demonstrationibus. assert. 22.

ASSERTIO CCLVIII.

IN contractu Mutui tacite actum videri, etsi expressè cautum non sit, ut ejusdem generis, & bonitatis res reddantur, quæ datæ sunt: idcirco debitor nec dando rem mediocrem, liberatur, quia licet generis debitor sit, Mutuum tamen acceptum restituere debet cum relatione ad rem mutuo datam propter functionem, per quam certa efficitur res solvenda.

ASSERTIO CCLIX.

DEbitor generis, & sic ex contractu Mutui, rei interitu non liberatur, quoniam genus perire non potest; id quod in debitore quantitatis etiam respectu certæ rei æqualiter observandum erit cum Cusano, & Fulgoso, contra communem.

ASSERTIO CCLX.

DEbitor quantitatis, post obligationem opæ exceptionis liberatur, si quantitas perierit; absque obligatione etiam, si inter partes conventum fuerit, ut per interitum liberetur.

De legato, quod in liberam, aut invelatam alterius voluntatem confertur. assert. 8. De legato, aut fideicommissio uni ex familia, quem hæres elegerit, relicto. assert. 18. De conditione si sine liberis, quæ ex conjectura voluntatis testatoris tacite subintelligitur à lege. assertio 7. De lege Papia, & de caducis tollendis. assert. 11. De privilegiis dotis. assert. 10. De contractibus nominatis, & innominatis. assert. 12. De acceptilatione, & novatione. assert. 7. De non numeratæ pecuniæ exceptione, quæ noviori jure biennio finitur. assert. 6. De rebus creditis, & si certum petatur. assert. 14.

FINIS.

ANNO-

ANNOTATIONES

In Loca quædam post superiorem editionem diligentius examinata.

In Librum Primum de Usufructu.

1. In libro primo cap. 1. n. 1. Cum de significatione, proprietate, & virtute verbi Usufructus agerem, ad nonnullos Authores lectorem remisi: Est etiam videndus ultra relatos ibi, Petrus Ricciardus ad rubricam, Instit. de usufructu n. 62. & n. 10. Ubi agit unde Usufructus denominetur, & an sit nomen æquivocum, & generale; & probat, quod septem modis capiatur. Cap. 1. per totum, de usufructu formali, & casuali egimus, & communem Doctorum sententiam, quod sit usufructus formalis, & casualis, defendimus, & melius, quam hactenus comprobavimus. Eandem etiam opinionem tuetur, & dicit verissimam Petrus Ricciardus ad rubricam, Instit. de usufructu, ex n. 64. usque ad n. 70. ubi plenè loquitur ad propositum, non tamen ita plenè ut nos loquuti sumus, nulla etiam dicit ex his, quæ pro communi, & contra Recentiores adnotavimus, ut ibi videri poterit. Cap. 2. ex n. 2. usque ad n. 7. defendi, usumfructum omnem juris esse, sive à jure institutum: Postmodum inveni, quod id admittit Bartolus in l. si is qui pro emptore, n. 31. ff. de usucapionibus, ubi docuit, quod usufructus juris est, & à jure civili inventus: & sequitur Matiençus in l. 8. tit. 7. gloss. 1. n. 14. lib. 5. novæ recopilationis. Qui de usufructu facti non loquitur, nec aliquid dicit ex his, quæ à nobis adnotata fuerunt. Cap. 2. ex n. 75. tractavi, utrum legatum usufructus simpliciter factum uxori nomine appellativo, debeat secundæ uxori; & contrarias Baldi, Alexandrique sententias retuli eo loco: tandem Pauli de Montepico, Menochii, ac aliorum sententiam probavi, quam ante ipsos distinguendo tenuit Felinus in cap. innovamus, n. 11. de treug. & pace. ubi foedere distinctionis repugnantes opiniones conciliat, & inquit, quod testator habuit uxorem tempore facti testamenti, legatum confertur præsentis uxori relicto, & de secunda, aut futura uxore non cogitatum; sed tantum de prima. Ratio est, quia testator potuit moveri ex affectione singulari, vel propter merita, l. cum rem alienam, C. de legatis, l. nec adjecit, ff. pro socio. & in hoc casu Baldus loquitur, & intelligitur ut generaliter procedat: Si verò testator non habuit uxorem tempore facti testamenti, legatum uxori relicto, non solum primæ, sed etiam posteriori relicto videtur; nam cessat illa conjectura singularis affectionis, vel meritorum, & legatum intelligitur relicto ex sola maritali affectione, quæ quidem maritalis affectio generaliter in quacunq; uxore locum habet, ut latius explicat Paulus de Montepico ubi supra, & esse communem distinctionem profitetur Petrus Andora lib. 10. communium opinionum, verbo, legatum, vers. si testator. Joannes Petrus Molognati de appellativa utriusque juris intensione, verbo, uxori, per totum. Mantica de conjecturis ultim. voluntat. lib. 3. tit. 15. fol. 357. ubi n. 3. superiori distinctione recepta constituit in proposito generaliter ex conjectura voluntatis, cuiuslibet uxori legatum conferri debere relicto: verum conjecturam voluntatis in contrarium trahere, quando Joan. del Castillo Quotid. Contr. Juris. Tom. I.

testator ex singulari affectione præsentis uxoris, vel meritis adductus fuit, videri potest Menochius etiam ultra locum relatatum ubi supra, in consil. 97. n. 80. & 81. lib. 1. & in consil. 106. n. 69. lib. 2. & præsump. lib. 4. præsump. 122. per totam, ubi plures casus distinguit, & agit de legato facti uxori simpliciter à marito, vel ab alio uxori alicujus: vide etiam Costam in cap. si pater, de testamentis, in 6. prima part. verbo, legavit, n. 6. & 10. Barbofam in l. divorcio, §. quod in anno, n. 10. & 14. ff. soluto matrimonio Angelum Matheacium de legatis & fideicommissis, lib. 2. cap. 33. n. 7. & quatuor seq. fol. mibi 100. ubi novissime disputat pro utraque parte præsentem quæstionem, nec distinctionem Felini probat; inclinatur potius in eam partem, ut secundæ uxori etiam legatum debeat; dicit tamen consultus esse & æquus, mentem testatoris ex variis conjecturis studiosè elicere. Cap. 5. n. 20. diximus fructuarium jure suo uti & frui, sive ex se ipso fructus percipere ex fundo: Id quod verissimum est, & ultra relatos ibi, probatur per Modernum in consuet. Parisiens. tit. 1. §. 1. gloss. 1. n. 26. & n. 30. ubi dicit, quod fructuarium fructus sua autoritate, & per manus suas, nec cogitur per manus proprietarii accipere usumfructum, Petr. Greg. in syntagm. jur. l. 4. c. 3. n. 5. Joannes Vincentius Annus alleg. 48. n. 55. Cap. 6. n. 18. & seqq. cum agerem an legatarius occupans legatum propria autoritate perdat jus suum, retuli quamplurimos id tractantes: ultra relatos ibi, vide Flaminium de Rubis in consil. 48. ex n. 12. cum multis sequentibus. Cap. 14. per totum, actum est utrum testator remittere possit cautionem de utendo & fruendo arbitrio boni viri, & inventarii confessionem: adde quod hanc quæstionem pro utraque parte plenè disputat Petrus Ricciardus ad principium, Instit. de usufructu, ex n. 183. usque ad n. 198. & n. 199. remanet cum Communi, quam defendimus, quod non possit prædicta cautio remitti: quod verò possit hæres, ibidem resoluit n. 197. sed eo loco nulla tangit ex his, quæ à nobis adnotata sunt ultra alic, nec veram reddit differentia rationem. Cap. 16. tractavi, utrum fructuarium faciat fructus suos ante cautionem præstitam tam in usufructu proprio, quam in improprio; tractat etiam latissimè Petrus Ricciardus ad principium, Instit. de usufructu, ex n. 145. usque ad n. 171. ubi in omnibus convenit cum his, quæ resolvimus, & argumentis contrariæ partis plenè satisfacit; multa tamen omittit quæ animadversione digna sunt, & à nobis adnotata fuere, ut ibi videri poterit. Diss. cap. 16. actum est, utrum cautio in usufructu præstanda de substantia usufructus esse dicatur: quam quæstionem latissimè etiam disputavit Petrus Ricciardus ad principium Instit. de usufructu; & quod non sit de substantia in usufructu propria cum Communi defendit, & late ampliat, & limitat, & argumentis contrariæ partis satisfacit ex n. 137. usque ad n. 155. in usufructu verò improprio, quod cautio omnino sit de substantia, resoluit ibid. n. 160. sed pro utraque parte disputat ex n. 155. usque ad n. 164. itaut disputationis gratiâ ex dictis ibi, utraque opinio problematicè defendi possit: Sed in puncto juris, & rei veritate reso-

lutioni a nobis traditæ omnino adhærendum existimamus, quæ ex dictis ibi verissima cuique videbitur.

10 *Cap. 17. per totum*, latius, & melius quam hæctenus tractatur, quomodo, & qualiter cavere debeat usufructuarius in omni usufructu, aut respectu diversæ rei fructuariæ cujusque? in qua quæstione breviter nimis scripsit Petrus Ricciardus ad §. *constituitur, Institut. de usufructu, n. 21. & 23. vers. Tertio colligitur*; nec ibi dicta vera sunt indistinctè, aut saltem majori indigent declaratione, ut ex dictis eo loco colligitur.

11 *Cap. 18. per totum*, actum, an usufructuarius admitti debeat ad juratoriam cautionem, si aliter cavere non possit: hanc quæstionem disputat latè, sed prolixè Petrus Ricciardus ad principium, *Institut. de usufructu, ex n. 171. usque ad n. 183. & n. 178.* rectè dicit de rigore juris veriorum opinionem esse contra Communem, quod fructuarius fideiussorem non inveniens privetur commodo usufructus: quod aliis comprobavimus, quæ ipse prætermittit: sed de æquitate n. 179. firmavit tenendam communem opinionem, quod fructuarius non reperiens fideiussorem propter inopiam, admittatur ad commodum usufructus, præstata juratoria cautione intelligendo, ut latius limitat, & declarat *numeris seqq.* Sed in hac re novam, veram tamen, atque ex mente communis procedentem resolutionem tradidi *suprà, dict. cap. 18.*

12 *Cap. 20. actum est*, utrum usufructuarius dicatur procurator in rem suam; idque tractavit Ricciardus ad principium, *Institut. de usufructu*, in finalibus verbis: ubi cum Cavalcano distinguendum putat inter ea, quæ respiciunt usumfructum tantum, aut proprietatem; quam distinctionem merito impugnavi, sive aliter & melius explicavi, ut ibi vidisti.

13 *Cap. 32. n. 18.* contra Jasonem, & alios probavi cum Bartolo, in usufructu, & aliis juribus incorporalibus cadere propriè dominium. Adde ultra relatos ibi, idem tenuisse Cujacium *recitat. solemnium in lib. digestorum, ad l. interd. 21. in fine. ff. de acquirenda possessione.* Ubi fecit dominium triplex: dominium Proprietatis, dominium Ususfructus, dominium Possessionis. Proprietatis dominium, inquit, *l. si tibi. ff. quibus modis usufructus amittatur.* Ususfructus dominium, *l. qui usufructum, ff. si usufructus petatur.* Dominium Possessionis, *l. 2. C. de bonis maternis.*

14 *Cap. 33. n. 7.* diximus qualiter fructuarius debeat uti domo, ut dicatur uti arbitrio boni viri: adde ultra relatos ibi, Vincentium Carocium *de locato & conducto, 3. gradu personarum, quest. 15. per totum, fol. 81.* ubi late agit, qualiter, aut quibus modis debeat uti usufructuarius, cum domus usumfructum obtinet, & quibus personis, atque ad quos usus locare possit.

15 *Cap. 42. n. 15. & seqq.* diximus, Fructus pendentes in re fructuaria tempore, quo cedit dies usufructus, ad fructuarium pertinere, per textum, *in l. si pendentes, 34. ff. de usufructu*: adde Petr. Costalium *in eadem l.* ubi intelligit eam in hunc modum: Fructus, quos testator pendentes reliquerit, pertinere ad usufructuarium, ut in eis simul cum re jus usufructus habeat, sed tamen usumfructum augebunt, & debebunt restitui cum re ipsa, *l. uxori, ff. de usufruct. legato, cum & ipsi pars rei sint, l. fructus pendentes, ff. de rei vendicat.* Quod, cum usufructus omnium bonorum relictus est, alii dixerunt, ut *ibid.* vidimus. Sed in usufructu rei particularis solus prædictus Author sic annotavit in terminis; idcirco si casus occurrat, cogitandum erit, an Ulpian. in eo textu forsitan a-

liter senserit, dum dicit: *Nam stantes fructus ad fructuarium pertinent*; quasi velit indistinctè commodo fructuarii pendentes fructus cedi debere, sic ut sequentium annorum fructus cedent: quod ita intellexisse videntur Authores nonnulli, quos ibi retulimus: & in præsentî Rebuffus ad l. 235. *ff. de verborum significatione, vers. septimò ferre, fol. mibi, 1024.*

Cap. 59. n. 29. dictum fuit, quod instrumenta, & aliæ scripturæ jurium, actionum, & bonorum testatoris apud hæredes debent remanere, & non esse penes usufructuarium, & ibi retulimus Pedrocham sic resolvablem: idem etiam resolvit Vincentius de Francis *decisione 386. part. 2.* Ubi dicit, quod orta quæstione inter hæredem, & usufructuarium omnium bonorum, penes quem ex eis deberent remanere scripturæ hæreditariæ, & auditis utriusque allegationibus tandem judicatum fuit, quod eas deberet hæres conservare, qui dominus est, & tenetur pro defensione usufructus eas ad instantiam usufructuarii exhibere, ut ibi probavit.

Cap. 60. actum est, an de legato usufructus omnium bonorum Quarta Falcidia detrahi possit: & ibidem quomodo usufructus legati æstimatio fiat; adde Joannem Vincentium Honded. *in consilio 39. n. 80. volum. 2.*

Cap. 69. per totum, melius quam hæctenus defendi, alienatione usumfructum non amitti indistinctè: adde Marcum Antonium Peregrinum novissimè *in cons. 97. n. 19. lib. 1.* Ubi distinguit, usufructus alienatione tunc reconsolidationem fieri cum proprietate, cum formalis usufructus alienatur, secus si causalis: in quo decipitur ex his, quæ late annotavimus; nam sicut causalis usufructus alienatione, id est, re ipsa alienata, reconsolidatio non fit, sic nec formalis alienatione, cum impunè formalis etiam distrahi possit.

Cap. 71. per totum, actum est, qualiter usufructus, ac alia servitus quæcunque domini acquisitione confundatur, sive amittatur. Adde ultra ea, quæ *ibidem* diximus, nonnulla, quæ in proposito scribunt Tiracuellus *de retractu lignagier, §. 1. gloss. 7. n. 62. & quatuor seqq.* Matienço *in l. 7. tit. 11. gloss. 1. ex n. 35. usque ad n. 47. lib. 5. novæ recopilationis.*

Cap. 75. ex n. 24. cum sequentibus, egimus utrum dominium unicum sit, idque directum, an duplex & utile, & directum: adde ultra relatos ibi, D. Felicianum de Solis late tractantem *in proemio de censibus, ex n. 11. & 12. usque ad n. 17.*

Cap. 28. n. 19. nonnullas Habitationis definitiones adduxi: ultra relatos ibi, adde Thadæum Pifosoacium *ad titulum Institut. de usu & habitatione, n. 2.*

Cap. 61. n. 17. & 18. diximus, quod testator in dubio censetur legare, jus dumtaxat, quod habet, etsi tale jus morte ipsius sit perituum, & sic etiam si legatum sit inutile: de quo ultra ea, quæ *ibidem* dixi, commendo Hippolytum Riminald. *in consil. 241. ex n. 23. usque ad n. 35. lib. 3.* ubi nonnullas leges in proposito declarat, atque eleganter prædicta dissolvit, ut ibi videri poterit melius forsitan quam alibi: & in effectu conciliatio, quam adducit, concordat cum his, quæ diximus contra Pichardum.

Cap. 74. ex n. 44. ad propositum eorum, quæ ibi dicuntur, vide Surdum *consil. 205. lib. 2.* ubi an colonus in venditione fructuum cogatur præferre dominum, an vasallus, *ex n. 13.* ad emphyteusim generatione finitam concedere non teneatur dominus de novo, si velit pro se retinere.

LOCA JURIS COMMUNIS,

tam Cæsarei, quam Pontificii, & legum Regiarum Castellæ, quæ in his Commentariis, circa usufructus materiam, summa cura, & diligentia explicantur, quibus veri, & germani intellectus assignantur.

Ex Digesto veteri.

L Ex quod nostrum, ff. de usufructu, n. 39. pag. 5
L & tribus sequentibus. pag. 5
L cum in fundo, ff. de jure dotium. n. eadem.
L usufrui, 5. ff. si usufructus petatur. n. 54. & 55. 6
L jus publicum, ff. de pactis: & ejus materia, n. 32. 28
L 3. §. sed utrum, ff. de minoribus. n. 31. 42
L quamvis, ff. de jure dotium. n. 34. ead.
L cum in fundo, ff. de jure dotium. n. 37. ead.
L sciendum, §. si fundus, ff. qui satisdare cogantur. n. 48. & 49. 43
L 1. ff. si usufructus petatur. n. 14. 53
L 3. ff. de usufructu, cum §. 1. Institut. eodem tit. n. 3. & n. 13. 62
L si ab hærede, ff. si usufructus petatur. n. 21. 63
L Papinianus, 18. ff. de servitutibus. n. 23. & quinque sequentibus. 64
L via, 5. ff. de servitutibus. n. 25. 69
L 4. ff. de usufructu. cap. 11. per tot. 70
L 4. ff. de servitutibus. cap. 11. per tot. 70
L 3. §. dare, ff. de usufructu, l. quoties, la 2. ff. de servitutibus, l. 1. §. finali, ff. de servitutibus rusticor. l. si ego, §. 1. ff. de publiciana in rem actione, quæ ad idem pertinent, cap. 12. per tot. 73. & seqq.
L qui usufructum, 43. §. finali, cum l. quæsitum, statim sequenti, ff. de usufructu, n. 10. & n. 15. & 16. 78
L si tibi, ff. de usufructu earum rerum quæ usu consumuntur. n. 16. & 22. 89. & 90
L in omnibus, 41. ff. de judiciis, & ejus materia. n. 11. 95
L 1. in versicul. finali, cum ll. seqq. ff. usufructuarius quemadmodum caveat. cap. 20. per tot. 97
L 1. §. habet autem, ff. usufructuarius quemadmodum caveat. n. 12. 100
L sed & si quid, §. & generaliter, ff. de usufructu. ib. 103
L item si fundi, §. seminarios, ff. de usufructu, n. 14. & tribus sequentibus. 110
L ex sylva, 11. ff. de usufructu, n. 36. & 38. ead.
L sed si grandes, 12. ff. de usufructu. n. 37. ead.
L vetus, l. vel inutilium, & l. quid ergo, ff. de usufructu c. 27. per tot. 113
L si alii usus, 42. ff. de usufructu. n. 11. 116
L per servum, 14. §. 1. & versic. denique, l. sed si de fructu, 15. ff. de usu & habitatione, & l. huic stipulationi, ff. usufructuarius quemadmodum caveat, n. 14. & 15. 116. & 117
L si quis ita, 24. l. defuncta 65. §. Sempronio, ff. de usufructu, cap. 29. per totum. 119. & seqq.
L si habitatio, 10. §. 1. ff. de usu & habitatione, n. 19. 123
L ultima, ff. de usufructu earum rerum quæ usu consumuntur, n. 20. 124
L Proculus, 19. ff. de usufructu. latissimè n. 25. & seqq. ead.
L plenum, §. sed & si pecoris, ff. de usu & habitatione, n. 47. 127

L usus pars, 20. ff. de usu & habitatione, n. 14. & 19. pag. 130. & 131
L via, itineris, 17. ff. de servitutibus, ex n. 5. & n. 12. & 18. 130. & 131
L hæredes, 26. §. in illa, ff. familiæ erciscundæ, n. 7. 130
L 4. ff. de usufructu, cum l. rectè dicimus, ff. de verborum significatione, cap. 32. à principio usque ad n. 16. 132. & 133
L qui usumfructum, 3. in fine, ff. si usufructus petatur. ex n. 16. cum seqq. 133
L usufructu, 7. §. hac ratione, cum duabus legibus sequentibus, ff. de usufructu, l. æquissimum, 17. §. fructuarius, cum cæteris §. illius legis, l. sed & si quid 19. l. usufructuarius novum, 51. ff. eodem tit. c. 33. à principio. 135
L sed & si quid inædificaverit, 19. ff. de usufructu, n. 10. 11. & 12. ead.
L æquissimum, 17. §. proinde, versiculo, etsi fortè in hoc, ff. de usufructu, ex n. 23. usque in finem capituli. 137. & seqq.
L usufructuarius, 68. ff. de usufructu. ex n. 13. usque ad n. 23. 136. & 137
L sed & si quid, 19. §. sed nec servitatem, & §. proprietatis, cum l. seq. ff. de usufructu, late, & melius quam hæctenus, cap. 35. per tot. 141. & seqq.
L usufructu legato, 7. l. item si fundi, 10. ff. de usufructu, ex n. 11. cum seqq. 145
L item si fundi, versic. huic vicinus tractatus est, ff. de usufructu, n. 24. 153
L si pendentes, 34. ff. de usufructu, n. 15. 16. & 17. 167
L defuncta, 65. §. ultimo, ff. de usufructu, cap. 43. à principio usque ad n. 11. 168
L si habitatio, 10. §. utrum, ff. de usu & habitatione, n. 10. ead.
L quoties, 41. §. universonum, ff. de usufructu, n. 10. 170
L & puto, 26. §. Julianus, ff. familiæ herciscundæ, n. 3. 179
L si proprietatis, l. si tibi, ff. de usufructu accrescendo n. 35. ad finem. 183
L penultima, ff. de usufructu accrescendo n. 22. & multis seqq. 187
L 1. §. interdum, ff. de usufructu accrescendo, n. 24. & seqq. 187
L sicuti, §. finali, & §. Aristo, ff. si servitus vendicetor, n. 4. 190
L loci corpus, ad finem, ff. si servitus vendicetur, n. 5. ead.
L statuz, 44. in princ. & §. 1. ff. de usufructu, ex n. 7. cum seqq. 191
L infantis, 62. ff. de usufructu, n. 9. ead.
L quoties 15. & l. ei fundo, 19. ff. de servitutibus, n. 11. & multis seqq. ead.
L ergo, §. finali, cum l. veluti, ff. de servitutibus rusticorum, n. 16. 192
L ut pomum, 7. ff. de servitutibus, ex n. 21. 193
L 4. & 5. ff. de operis servorum, cap. 50. per tot. maxime n. 5. & 6. 194
L sed & si quid, 19. §. & si vestimentorum, ff. de usufructu, n. 47. 127